

SOBRE LA I^a ASEMBLEA OBERTA PER L'ABOLICIÓ DELS CORREBOUS A LES TERRES DE L'EBRE

Es va celebrar diumenge passat, 19 de gener de 2014. Gent d'Iniciativa Animalista i Libera! poguérem participar en una assemblea oberta organitzada per gent del territori, amb més de 30 persones vingudes de tots els racons de les Terres de l'Ebre, que se les estimen i que volen cultura sense tortura, lliure de correbous. Com volem cultura sense tortura al País Valencià, lliure de bous al carrer. El principal objectiu de l'assemblea és bastir un projecte ebrenc per a l'abolició dels correbous. Serem la gent del territori qui generarà el debat, qui proposarà les accions, qui mobilitzarà la ciutadania i qui aglutinarà els suports i solidaritats de tot el moviment antitaurí i animalista a tot el món. Ja s'han constituït i s'han posat en marxa els primers grups de treball.

Als pobles i territoris on patim els linxaments organitzats dels bous al carrer i les places, hi ha un sector taurí que vol semblar molt gran i fort, quan realment no ho és. Ocupa abusivament el temps i l'espai, ocupa els programes de festes. Ocupen els carrers i mantenen la gent presonera a les seves cases. Amb les places pels correbous, ocupen grans solars a prop dels habitatges, on hem de sentir els crits desesperats dels bous ofegats per la gent que els espanta, els maltracta, se'n riu...

Volen que sembli que tothom els recolza, malgrat que la gran majoria de la població no ho fa. Volen que sembli que mantenen una vella tradició i, a la vegada, la introdueixen allí on fa dècades que no s'ha fet o, com és el cas del País Valencià, en alguns llocs on havien tingut la sort de no acollir mai una tortura pública de bous. Volen que sembli que és un moment de festa i alegria, quan és una forma de brutalitat controlada per efectius de policia local, protecció civil i serveis sanitaris. Vandalisme pur i dur amb el beneplàcit de l'autoritat, que pot presidir els linxaments des de les llotges d'honor i els balcons dels ajuntaments amb total indiferència cap a les víctimes agredides.

Volen que sembli l'única alternativa de festa, quan hi ha milers de formes de fer festa sense tortura. Volen que sembli que compleixen reglaments que no compleixen mai. Volen que sembli un signe identitari que s'ha de mantindre a tot preu, però els autèntics signes d'identitat són aquells que la gent fa en germanor i sense fer mal a ningú. Volen que sembli un regal, quan és el negoci d'una poca gent que s'omple o espera omplir-se les butxaques.

Fins i tot, el negoci del maltractament i la tortura animal vol semblar la víctima. No tenen cap problema en cridar, protestar o amenaçar. Molta gent que no vol ser còmplice de la tortura taurina pensa que està davant d'un gran mur, d'una injustícia enorme capaç de reproduir-se una i altra vegada amb total impunitat, amb diners públics, protegida pels poders polítics i cuirassada davant la justícia.

Les assemblees com les de diumenge també serveixen per a què aquestes persones no es vegin soles, per a què coneguen més gent com elles que estan disposades a fer alguna cosa. Hi ha molt de treball per a fer: s'ha de mostrar la realitat dels correbous, la mort de centenars de bous cerrils o salvatges cada any; la llarguíssima llista de bous que pateixen greus ferides, que es trenquen les banyes contra una paret mentre intenten fugir, que es trenquen les potes, que es desplomen de cansament i de por, que s'ofeguen quan els tiren a la mar diguen el que diguen els reglaments; el gran nombre d'accidents que pateixen els éssers humans implicats, de les morts... També s'ha de parlar del cost, ocult o dissimulat (policia, neteja, logística, assegurances, treball administratiu) o pagant la "festa" directament dels pressupostos públics.

Tot això i molt més és el que començarà a fer el moviment de les Terres de l'Ebre, que es convertirà en un referent de la lluita. Com es digué en aquesta reunió plena de ganes i il·lusions, d'ací un temps es parlarà d'ella com el primer pas cap a l'abolició decidida i volguda per la majoria. Perquè les Terres de l'Ebre criden que "lo riu és vida" i que "los correbous són mort", que volen continuar sent partíceps de la construcció de les futures Terres de l'Ebre on està clar que no hi ha cabuda per la cultura de la tortura i per la tradició del sadisme. Serà com la primera reunió per a la

constitució de la Plataforma Prou!, que va iniciar el camí cap a l'abolició de la tortura taurina a les places de bous i que va fer del Principat un lloc millor i més just.